

1^η Δεκέμβρη 2012

Δεν γιορτάζουμε, ανησυχούμε...!

Εμείς, η **HOMOphonia**, **Συλλογικότητα για το Pride της Θεσσαλονίκης**, δηλώνουμε πως η 1^η Δεκέμβρη 2012 αποτελεί μέρα ανησυχίας και προβληματισμού.

Η Ελλάδα σήμερα:

- Κατέχει τα θλιβερά πρωτεία της αύξησης των κρουσμάτων της HIV λοίμωξης.
- Είναι η μοναδική χώρα, όπου η σεξουαλική αγωγή στα σχολεία αποτελεί όνειρο καλοκαιρινής νύχτας και απόφαση που σκοντάφτει στους άμβωνες των εκκλησιών.
- Αντιμετωπίζει με λάθος τρόπο την HIV λοίμωξη, έχοντας θάψει βαθιά στα συρτάρια των αρμόδιων υπουργών κάθε εθνικό σχέδιο δράσης, αντιμετώπισης και καταπολέμησης της εξάπλωσης της HIV λοίμωξης.

Είδαμε αποτυχημένους Υπουργούς Υγείας να εξαπολύουν ρατσιστικές επιθέσεις σε οροθετικές γυναίκες, με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας, καταπατώντας ακόμα και τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα στον βωμό του εκλογικού οφέλους. Με την επαίσχυντη αυτή πράξη της διαπόμπευσης των οροθετικών γυναικών τον περασμένο Μάιο, όχι μόνο δεν προστατεύτηκε η δημόσια υγεία, αλλά δόθηκε λανθασμένη εικόνα στον γενικότερο πληθυσμό πως το AIDS αφορά τον υπόκοσμο, τον κόσμο της πορνείας και των ναρκωτικών. Αποσιωπήθηκε το γεγονός της συνυπευθυνότητας και της συνευθύνης. Αποσιωπήθηκε ότι ο πραγματικός κίνδυνος είναι οι “φιλήσυχοι Έλληνες οικογενειάρχες”, που με περισσή υποκρισία απαιτούν από τις εκδιδόμενες γυναίκες, πληρώνοντας το κατιτίς παραπάνω, απροφύλακτο σεξ.

Είδαμε με φόβο την στοχοποίηση των οροθετικών γυναικών, θύματα και οι ίδιες στην πραγματικότητα, είδαμε τον διασυρμό ανθρώπων με HIV, είδαμε τα ψέματα και τον τρόπο να παίρνουν την θέση της υπεύθυνης ενημέρωσης, της στοχευμένης εκστρατείας, της επιστημονικής προσέγγισης. Είδαμε ν’ αποσιωπάται το γεγονός πως σε αντίστοιχες εφόδους σε οίκους ανοχής της Θεσσαλονίκης δεν βρέθηκε ούτε ένα άτομο οροθετικό.

Εμείς, η **HOMOphonia**, βλέπουμε καθημερινά τους φίλους μας, τους συντρόφους μας, τους συμπολίτες μας οροθετικούς να στριμώχνονται σε μία και μοναδική μονάδα ειδικών λοιμώξεων (ΜΕΛ). Βλέπουμε ακόμα και σήμερα ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό να φοβάται την επαφή με οροθετικά άτομα, γιατί το Υπουργείο Υγείας δεν φρόντισε να διαφωτίσει με υπεύθυνη ενημέρωση τον κλάδο αυτό πως αν υπάρχει ένας φόβος από την επαφή με τα άτομα που ζουν με τον HIV, αυτός είναι να τα στιγματίσουμε, να τα αποκλείσουμε, να τα στείλουμε στο περιθώριο.

Εμείς, η **HOMOphonia**, απαιτούμε στο όνομα των φίλων μας οροθετικών να υπάρχουν 2 και 3 ΜΕΛ στη Θεσσαλονίκη. Γιατί οι οροθετικοί είναι πλέον πάνω από 1.200, γιατί ο γεωγραφικός

χώρος είναι πολύ μεγάλος - ολόκληρη η Βόρεια Ελλάδα-, γιατί η υγεία είναι ένας τομέας στον οποίον δεν χωράνε ούτε περικοπές, ούτε παιχνίδια στις πλάτες των ασθενών.

Εμείς, η **HOMOphonia**, απαιτούμε την άμεση μεταφορά της Μονάδας Ειδικών Λοιμώξεων σε μεγαλύτερο χώρο, την πρόσληψη περισσότερων ειδικευμένων γιατρών. Και το απαιτούμε αυτό γιατί το τελευταίο διάστημα είδε το φως της δημοσιότητας το επεισόδιο να πετιέται στο δρόμο οροθετικός μετανάστης λόγω έλλειψης κρεβατιών νοσηλείας. Και τέλος απαιτούμε την μεταφορά αυτή, γιατί θεωρούμε την συστέγαση της ΜΕΛ με την μονάδα άσηπτου νοσηλείας ΜΑΝ ως απαράδεκτη και επικίνδυνη.

Σήμερα, στην Ελλάδα της κρίσης, πρέπει όλοι να είμαστε σε επιφυλακή για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τη δωρεάν χορήγηση της σωτήριας αντιρετροϊκής αγωγής σε όλους τους φορείς του ιού, ανεξαρτήτως καταγωγής, φύλου, χρώματος, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου.

Μας ανησυχούν τα τελευταία επιδημιολογικά δεδομένα της αύξησης των κρουσμάτων και δηλώνουμε την θέλησή μας να συμβάλλουμε με κάθε τρόπο στην ενημέρωση του ετεροφυλόφιλου πληθυσμού, αλλά και των Igbt ατόμων και ειδικότερα της Igbt κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Είμαστε στη διάθεση κάθε οργάνωσης για να δουλέψουμε απο κοινού γι' αυτόν τον σκοπό.

Εμείς, η HOMOphonia, η Συλλογικότητα που συνδιοργάνωσε το 1^ο Pride στη Θεσσαλονίκη, σήμερα την 1^η Δεκέμβρη δεν γιορτάζουμε.

- Ανησυχούμε για όλα όσα δεν έγιναν από την πολιτεία στον τομέα αντιμετώπισης του AIDS, ανησυχούμε για τους κοινωνικούς στιγματισμούς και αποκλεισμούς των ατόμων που ζουν με HIV.
- Ανησυχούμε για την πολιτεία που δεν στάθηκε ικανή όχι μόνο να καταστρώσει ένα εθνικό σχέδιο αντιμετώπισης, αλλά ούτε ένα τόσο δα σποτάκι δεν στάθηκε ικανή να σχεδιάσει και να χρηματοδοτήσει.
- Ανησυχούμε, γιατί αυτή η πολιτεία έχει βάλει στο στόχαστρό της επιδόματα και συντάξεις (που είναι η ελάχιστη εναπομείνασα μορφή του κράτους πρόνοιας) και χωρίζει τους οροθετικούς σε δύο κατηγορίες, τους νέους και των παλαιούς, όπου οι νέοι δεν έχουν δικαίωμα πια, ακόμα και στην ελάχιστη αυτή κοινωνική προστασία του επιδόματος.

Για όλους τους παραπάνω λόγους η 1^η Δεκέμβρη δεν είναι γιορτή, αλλά ημέρα εγρήγορσης και αγώνα για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου!

homophonia.thess.pride@gmail.com